

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları
Yayın No: 1426

Üç Mescit

Bir Şahit

Dr. Ravza CİHAN

Editör: Ayşe Adan Kurt
Tashih: Emrah Aydemir
Kapak Tasarımı: Yılmaz Cahit Aydın
İç Tasarımı: Batuhan Yağız Gökmen

1. Baskı, Ocak 2025, Ankara, 1000 adet
ISBN: 978-625-428-648-3
Sertifika No: 48058

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu eser Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık Ticaret
İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 08.08.2024 tarih ve 190
sayılı kararıyla uygun görülmüştür.

Ostim OSB Mah., 1256. Cad., No: 11
Yenimahalle/ANKARA
0312 354 91 31 (pbx)
0312 354 91 32
bilgi@tdv.com.tr

Dr. Ravza Cihan

Üç Mescit

Bir Şahit

*“Harfler, ayrı kaldığımız cennete
mektup yazmak için icat ettiğimiz çizgilerdir.”*

Sibel Eraslan

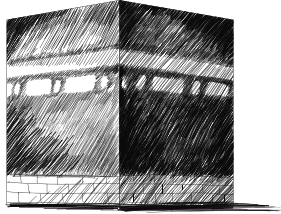
ıçındekiler

Mekke-i Mükerreme.....	1
Mübarek Sefer.....	2
Yeryüzünün En Görkemli Buluşması: Hac.....	6
Hasret Söz Biriktirir, Hüzün Sır.....	10
Hasretin Diliyle.....	12
Vuslat Vakti.....	15
Cennete Mektuplar.....	20
Zaman-Mekân-İhvan.....	22
Mesnûn Dualar.....	24
Bir Çikolata İkramı.....	26
Mükerrerem Beldenin Aş Bekleyen Çocukları.....	28
Antepli Güzel Gençler.....	30
Defne ve Gülücükleri.....	32
Yüzyıl Önce Liverpool'da Fâtıma Olmak.....	35
Cuma İkramları.....	37
Sevr Dağı.....	39
Arafat.....	42
Sadrıma İnşirâh.....	45
“Tâif” ve “Şeb-i Yeldâ”.....	49
Cidde.....	52
Başka Bir Dilde Günaydın.....	55
Nûr Dağı.....	58
Ahmed Selim Bey.....	61
Yâ Latîf.....	63
“Kisve-i Kâbe” ve “Vahiy Müzesi”.....	65
Vahiy Müzesi.....	67
(Şimdilik) Son Günüm.....	69
Gurbette Yedinci Zilhicce: Bir Dua, Bir Rüya, Bir Seccade.....	70
Gazze'den Harem'e Yol Tutmak.....	74

Medine-i Münevvere	79
Onun Adımlarının İzinde	80
Haremeyn YHT	84
Ravza'da Ravza Olmak	86
Senin Adın Ne?	89
Benî Sâide Gölgeleği	91
Cennetü'l-Bakî/Bakîu'l-Garkad	93
Bir Sünnetin İhyası	95
Âh Uhud	97
Gülü Verin	100
(Şimdilik) Son Günüm	103
Üç Mescidin Şahitleri	105
 Kudüs-i Şerif	 107
Zeytin	108
Âh Kudüs	110
Gözyaşları ve Zeytin Ağaçları	118
Elhamdülillah Yeniden Kudüs-i Şerif	120
Mekânlar	122
Peygamberler	125
İnsanlar	126
Hisler	128
(Kudüslü) Rüyalarımı (Kudüs'te) Yaşarken	131

Mekke-i Mükerreme

Mübarek Sefer

(1437/2016)

Geçen yıl, Kurban Bayram'ında tebrik mesajı olarak "Rabbim, eyyâm-ı nahrı huzurunda, Haremeyn'de idrak etmeyi nasip eylesin!" ifadesini yazmışım. Ben şimdi, Rabbimin lütfuihsa-nıyla makbul olunmuş bir duayı yaşamaktayım. Aslında yaşamıyorum tam anlamıyla, bir rüyanın içinde mest olmuş bir şekilde seyeran ediyorum.

Kırık, eski, değersiz bir testiyim ben. "Düştüm." Bir anda ummana düştüm. Deryaya gark oldu her zerrem. Şimdi içimde kalanları döküyorum, benden muştı bekleyenlere. Bende mi maharet? Haşa... Öyle bir derya ki ona düştükten sonra kesret ortadan kalkıyor.

Kırık testi "derya"ya düştü. Şimdi içindeki damlaları tahdîs-i nimet kabîlinden anlatıyor. Malum olunsun ki böyle nimetler bahşediliyor aciz gönüllere, böyle mevhibeler ile müzeyyen kılınıyor fakir bedenler ve böyle ihsanlara gark ediliyor günah-kâr azalar. Malum olunsun. Malum olunsun ki dua ve niyaza vesile olsun.

Mekke-i Mükerreme'de (hükmen değil hakikaten) mukim olmak ne eşsiz bir tatmış. Tesadüf edilen herkese ama herkese -gerçekten- "hacım" diyerek hitap etmeniz, daha da güzeli arkanızdan "hacım" diye seslenen kişiye dönüp de bakmanız, bu anlamlı hitabın "hakiki" muhatabı olmanız tarîf edilemeyecek bir nasipmiş. Gönülünüz yorulduğunda ilacınızın nerede olduğunu bilmeniz ve "O"na (c.c.) vasıl olduğunuzda -gerçekten- şifa bulmanız, affın müjdecisi olur mu?

Harem-i Şerif'e varıp Kâbe-i Muazzama'ya nazar ettiğinizde lisanınızdan, gayriihtiyari "Ama ben seni çok özledim." cümlesinin dökülmesi, bir çocuğun kalbiyle hissetmek değil midir? Sonra hemen "Fakat maksadım hürmetsizlik değil yâ Rabbi, biliyorsun!" diyerek tevbeye durmanız, bir yetişkinin mahcubiyeti...

Hacı ve dahi hoca arkadaşlarla mütalaa ettiğiniz konularla ilgili âyet-i celîleleri Kâbe imamlarının kıraatlerinde dinlerken yüzünüzde güller açar.

Zemzem sırasında levhada yazılı "Dikkatlice doldur ve tevbe-istiğfar ile bekle." ifadesini okumanız suyun size fısıldaması gibidir.

Hasbihâl ederken hâl hatırdan sonra "Kâbe'ye mi gidiyorsun, Kâbe'den mi geliyorsun?" suallerini zikretmeniz dilinizin de tavaf etmesidir sanki.

Tavafta, her adımda bir nazarı o an için, bir nazarı gönül Kâbe'sini inşa etmek için biriktirmeniz, gözlerinizi her kapadığınızda Harem-i Şerif'in tüm ayrıntılarını zihninizde canlandırmak için cehdetmeniz hasret günleriniz için hazırlıktır.

Harem-i Şerif'in mermerlerinin çocukların (hakiki çocukların) bahçesi olması, orada koşuşturmaları, gülüşmeleri Asr-ı saâdet günlerini anımsamanızdır. Bunun için gözlerinin içlerini tebesümle, avuçlarının içlerini de şekerle doldurmanız en güzel teşekkürdür.

Türkçe, Arapça ya da İngilizce değil en çok "tebessümce" ve "hâl dilinde" konuşmanız yeni bir dil öğrendiğinizin delili olur mu?

Hira'da dolunaya şahit olmanız, Sevr'de hilali izlemeniz, güneşin doğuşunu "Üzülme, muhakkak Allah bizimle beraberdir." denilen yerde görmeniz Peygamberimiz (s.a.s.) gibi okumaya başlamanızdır kâinatı.

Arafat Dağı'nda yeniden dirilişin provasını yaşamanız, üç farklı müezzinin okuduğu salalar ile mezar taşınızda, bu kez önce ölüm tarihinizin yazması, sonra çift ezan şeklinde okunan öğle ezanı ile doğum tarihinizin nakşolması aynı taşta, silinmeyecek bir izdir. Yeni doğum tarihinizin ve yerinizin, orada bulunan herkesle aynı olması (9 Zilhicce 1437/Arafat) dünyaya yeniden doğmanızdır.

Medine-i Münevvere'de iki güneşin eşsiz sıcaklığını hissetmeniz, ellerinizi mermer sütunlarda gezdirmeniz biat etmenizdir gönülden.

“Tekrar nasip eyle, yâ Rabbi!” dediğiniz yere varıp “Sonsuz hamdüsenalar, nasip eyledin de yeniden geldim yâ Rabbi!” diyerek şükre durmanız en güzel rüyayı yaşamaktır.

Gün ve gece dönümlerini Medine müezzinlerinin tarifi kabil olmayan eşsizlikteki ezân-ı Muhammedîleri ile idrak etmeniz ve yatsı namazından sonra Ravza ziyaretini dört gözle beklemeniz zaman içinde zamanı hissetmektir.

Rabbimiz Mekke-i Mükerreme'den ve Medine-i Münevvere'den maddi manevi kısmetimizi daim eylesin. İdrak ve şuur ile yeniden huzurunda arınmayı nasip eylesin. Oralarda eğer, Rabbimizin lütfuyla bir katre dahi mana kazanabildiysek, o mana ömrümüz boyunca artarak daim olsun. Biz, Rabbimizin lütfukeremiyle Haremeyn'i görme nimetine nail olduysak, ağyar bizde oraları görebilsin ki maksudumuz yerine gelmiş olsun.

Âmin yâ Mucîb celle celâlüh.